

spørgselsdebat, men et decideret lovforslag, hvor man vil prøve at regulere dette felt, er og bliver efter min bedste opfattelse omsonst.

Dog må jeg erkende – og det er meget sjældent, jeg er enig med fru Margrete Auken – at jeg er enig i det aspekt, at lovgivningen om adoptioner burde liberaliseres, og dér er SF åbenbart ligesom Fremskridtspartiet meget liberal og ønsker at gøre det nemmere at adoptere.

Vi synes, det er forkert, som vi bl.a. kunne se i fjernsynet i går, at børn i udlandet, der har et dårligt helbred, kan man altså ikke adoptere her i landet. Vi synes, det er rystende, at et barns helbredstilstand skal være kriteriet for, om det kan adopteres, og har man i forvejen to børn, kan man altså ikke adoptere flere.

Vi er enige i, at der er mange stramminger på dette område, som burde løsnes, således at det blev meget nemmere at adoptere børn fra udlandet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg tager med glæde mod oplysninger fra andre end fertilitetslægerne. Jeg synes ikke, der er noget i lovforslaget, der strider mod, at jeg skulle få den idé, at hr. Jørgen Winther har været med til at lave lovforslaget. Jeg kan også sige det sådan, at jeg ikke synes, det er af god kvalitet; i hvert fald er det arbejde, der er lavet, ikke grundigt.

Vi har også hetzen mod Etisk Råd, som jeg altså håber at der er flere herinde, der har kræfter til at stå imod.

Med hensyn til at blive tvunget er jeg da ganske enig. Der er ikke tvang i formel forstand, men jeg snakker også om at blive presset. Det kan godt være, jeg kommer til at sige tvunget, men så vil jeg straks hermed sige, at alle de gange, jeg siger tvunget til, mener jeg presset til.

Prøv at tage det eksempel, vi nu har med de sunde donorer. Jeg læste en artikel i går aftes, den var vist fra Ugeskrift for Læger, om, hvordan man ville klare problemet med at finde sunde kvinder til at være donorer, for når man læser lovforslaget, tænker man, hvem ville dog gå ind i den store behandling, når man skal være anonym og ikke må få noget for det.

Så fortalte, jeg tror, det var én fra Rigshospitalet, glædestrålende, at det har man løst i USA, tror jeg, det var, ved at den, som skulle have ægdonation, kunne komme med sin søster, der så til gengæld afleverede et æg ikke til hende, men til et venindepar i den anden ende af landet, sådan at de var krydsanonymiseret.

Det står der ikke noget om, at man ikke kan, for man ved jo ikke, hvem det er, når man anonymiserer donationen; men det gøres til en betingelse. Det gør man i USA og vistnok også i Frankrig, og det var det forslag, der kom fra Rigshospitalet.

Så bliver det pludselig en meget svær situation, for det er rigtigt, at der aldrig er tvang i kærlighed, men der er meget, meget, meget stærke kræfter i gang. Der sidder en kvinde ved siden af sin søster, der gerne vil have et barn, og vi ser jo efterhånden, at noget af det sørgeligste, der kan overgå en kvinde, er, hvis hun ikke kan få et barn selv, og hvordan kommer den rådgivning så til at foregå? Hvad sker der, hvis der alligevel ikke kommer noget barn ud af det? Det er det, jeg mener, når jeg siger pression.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg mener, at der er opstået en misforståelse i diskussionen om anvendelsen af opbevarede æg. Jeg gør opmærksom på, at i § 14, stk. 4, står der bl.a.: »I tilfælde af kvindens eller mandens død skal de opbevarede befrugtede æg destrueres.« Det var lige en bemærkning til hr. Jan Kørpe Christensen, der vist havde misforstået det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er igen et svar til fru Margrete Auken, som igen er ude med nogle mærkelige udsagn og begynder at omtale nogle forhold i USA, hvor en søster donerer æg under forudsætning af . . . osv.

Jeg vil sige til fru Margrete Auken, at jeg formoder, at når man har læst lovforslaget, ved man også, at både sæddonation og ægdonation sker fuldstændig anonymt, og det fortsætter det også med at være efter lovforslaget. Derfor er sådan noget, som fru Margrete Auken forestiller sig, fuldstændig utænkeligt i Danmark.

Lad os nu holde os nede på jorden og diskutere dette lovforslag og ikke komme med alle disse teoretiske, mærkelige forhold. Det er især en appel til fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil sige til fru Tove Lindbo Larsen, at jeg heller ikke påstod, at det var i relation til, hvad der stod i lovforslaget. Det var i relation til de perspektiver, som fru Margrete Auken var inde på